

LUCIANO BIONDINI

CD

BIJ ACCORDEONMUZIEK denken we allang niet meer meteen aan de Ronde van Frankrijk. Uiteraard is er niets tegen de amusementsmuziek die talrijke Franse muzikanten nog altijd met groot succes vertolken, maar het instrument is sinds twintig jaar weggevoerd uit de kitscherige sfeer van de matrozenliederen en het traditionele *bal populaire* van de *quatorze juillet*. Deels onder invloed van de hernieuwde aandacht voor de Argentijnse tango en deels omdat er ook ernstige muziek geschreven wordt voor de 'piano van de arme mens'.

Neen, accordeon is allang geen piano met bretellen meer. Daar zorgden muzikanten zoals Astor Piazzolla voor, en in Vlaanderen kunnen we niet voorbij de verdienste van de te vroeg overleden Dirk Van Esbroeck in combinatie met Juan Masondo. Op die moderne lijn zit ook Luciano Biondini, een accordeonist die vele prijzen won met vertolking van klassieke muziek op dit instrument, en die ook in talrijke jazzcombinaties zijn stek verdedigt. De man beweert zelfs – en we kunnen hem daarin volgen – dat alles wat voor klavecimbel tot orgel is geschreven op zijn knoppenaccordeon kan gespeeld worden. Biondini overtuigt met deze schitterende cd ook als solospeler. Hij laat ons daarbij alle facetten van zijn instrument ontdekken, van ingetogen tot overweldigend en van vrolijk tot intriest.

Luciano Biondini beheerst zijn spel uitmuntend, maar verpakt het ook mooi met een bijzonder gevoel voor dramatische opbouw. Wie denkt dat een uur lang soloaccordeon monotoon moet overkomen, zal door deze opname beslist van idee veranderen. Biondini zet telkens originele en elegante melodieën neer in een sterk ritmisch kader. Ons bekoorden vooral de twee versies van *A Don Atahualpa*, maar dit heeft misschien iets te maken met de verholten melancholie die dit nummer ademt. Misschien moeten we Biondini geen muzikant noemen. Dit is een dichter die met muzikale woorden, waarin we eeuwenoud verlangen en verdriet ontwaren, zijn gedichten in klank zet.

Prima del cuore betekent zoveel als 'vooraleer het hart', maar omdat in het ongewisse blijft of hart nu ontvlamt of integendeel breekt, zou ik het maar vertalen als 'met hart en ziel'. Dat is deze muziek vol passie én bezinning, live opgenomen in Biondini's geboortestad Spoleto, beslist. Jaren geleden betekende het solo-optreden in Keulen van pianist Keith Jarrett een doorbraak in de jazz. Dit recital van Biondini in Spoleto kan baanbrekend worden voor de accordeon als volwaardig solo-instrument. (JC)

Luciano Biondini, *Prima del cuore*, ENJA-records (distributie Coda), ENJ-9509 2, 20 euro.

INTERNET

Www.info2you.be • Op deze website vind je foto's van kerken in Vlaanderen. Op dit moment bevinden zich hier 4.533 foto's en 93 oude postkaarten van 1.271 kerkgebouwen. Het doel is om uiteindelijk van alle kerken in Vlaanderen één of meerdere foto's te publiceren. Enkele handige zoekfuncties selecteren de beelden per bisdom, gemeente of patroonheilige. Dat laatste is leuk om een top drie samen te stellen. Volgens deze website althans zou de topper in Vlaanderen Sint-Martinus zijn met 80 kerken, gevolgd door Onze-Lieve-Vrouw met 62 kerken. Op een afstand volgt het Heilig Hart met 28 parochiekerken. Opmerkelijk. (EDS)

Het wekelijkse aanbod boeken, cd's en dvd's in *Kerk+Leven* is ook te raadplegen en te bestellen via het Mediacenter op de website www.kerknet.be.

'T IS NIET MEER
WAT 'T GEWEEST IS

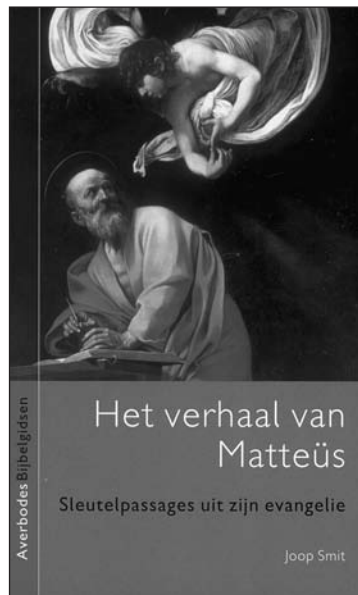
EN 't zal nooit meer worden wat het was... Zo klinkt het bekende refrain. De belangstelling voor ons erfgoed en de daarmee gepaard gaande nostalgie lijken de laatste tien, twintig jaar enorm toegenomen. Kunstsocioloog Pascal Gielen vroeg zich af hoe dat komt, hoe musea en evenementen het verleden voorstellen, of de erfgoedsector wel genoeg op historische wetenschap en niet te veel op emotie steunt en wat hiervan eventueel de gevolgen zijn.

Het resultaat is een academisch opgevat maar toch nog leesbaar boek. Interessant is de analyse van de beleving van nostalgie. De auteur wil die term niet louter negatief duiden als een hang naar het verleden. Via case-studies in Bokrijk het Gentse Huis van Alijn komt Pascal Gielen tot de conclusie dat nostalgie een sentiment is met vele gezichten. Lagergeschoolden en mensen die sporadisch aan cultuur deelnemen, hebben soms last van existentiële nostalgie, waarbij verbittering of vervreemding van het heden de kop opsteken. Regelmatige cultuurparticipanten ervaren hooguit een latente nostalgie, een tijdelijke romantisering van het verleden die in creativiteit kan uitmonden.

Erfgoedcentra moeten genoeg historische afstand creëren om geen voeding te geven aan existentiële nostalgie en mensen niet met onterecht ideaalbeeld van het verleden op te zadelen. Anderzijds blijkt het in stand houden en stimuleren van de levende volkscultuur ook wel sociaal versterkende effecten te kunnen hebben, bijvoorbeeld wanneer die leiden tot levendige gesprekken. Het lijkt de auteur dan ook interessant voor erfgoedcentra die door hun aard gemakkelijk laaggeschoolden bereiken, gebruik te maken van een laagdrempelige gids.

Naast het begrip 'nostalgie' onderzocht de auteur ook de effecten van de evenementenhype in de patrimoniumzorg, van de *Nacht van de Musea* over de *Erfgoeddag* tot de *Open Monumentendag*. Zo'n evenementen hebben wel eens de neiging de historische correctheid op te offeren aan het ludieke en emotionele in de hoop een breed publiek te bereiken. Ook hier nuanceert de auteur met een vergelijkende studie en interviews met deelnemers. (LW)

Pascal Gielen, *De onbereikbare binnenkant van het verleden. Over de encenering van het culturele erfgoed*, Lannoo Campus, Leuven, 2007, 206 blz., 24,95 euro, ISBN 978 90209 6728 9.

Bijbelgids een open einde. Het is een uitnodiging verder de weg te gaan die Jezus ons voorging. (TH)

Joop Smit, *Het verhaal van Matteüs. Sleutelpassages uit zijn evangelie*, Averbode/Uitgeverij Meinema, Averbode, 2007, 136 blz., 14,90 euro, ISBN 978 90 317 2472 7.

LEREN VAN ANDEREN

ULRICH Libbrecht is een autoriteit in het oosterse denken en was jarenlang hoogleraar aan de K.U.Leuven. „Ik ben in alle werelddelen geweest en heb vele wonderen van beschaving gezien”, zo opent hij een gloednieuw essay over globalisering. „Als men mij vraagt wat de meeste indruk op mij heeft gemaakt, dan zeg ik niet de Taj Mahal of Borobudur, maar de armoede.”

Libbrecht schreef een geëngageerd essay, waarin hij aftast of daadwerkelijke ontmoeting tussen culturen mogelijk is. Daarvoor verkent hij zijn eigen denken en weten van andere culturen en plaatst hij dit tegenover het huidige aanvoelen van de wereld als een grote markt.

Conflict en misverstand komen in het verhaal meermaals ter sprake. Een oplossing of een handleiding krijgen we niet aangereikt. De vraag blijft of wij, over de grenzen van de culturen, elkaar ooit zullen begrijpen. Libbrecht gaat daarvoor – niet verwonderlijk – ruimschoots op zoek in de oosterse culturen en religies, waarvan hij de grondlijnen in relatie wil brengen met de huidige, geglobaliseerde wereldeconomie.

Wat ondergetekende enigszins tegen de borst stuit is Libbrechts vaak denigrerende behandeling van het christendom. Zoals nog tijd- en landgenoten geeft hij af op de intolerantie en het meerderwaardigheidsgevoel van het christendom. Daar zal wel iets van waar zijn, maar al te zeer vergeet hij dat zowel het onderwijs als de ziekenzorg – en dat wereldwijd – door christenen werd geïntroduceerd en betaald. Andere godsdienstige systemen hadden nauwelijks zoveel invloed op de levenskwaliteit van mensen tot in de verste uithoeken van onze planeet. (EDS)

Ulrich Libbrecht, *Worden alle mensen broeders? Over globalisering en verscheidenheid*, Lannoo, 2007, 149 blz., 14,90 euro, ISBN 978 90 209 7210 8.

BIJZONDER PORTRET VAN JEZUS

AVERBODES BIJBELGIDSEN loodsen de lezer onder andere door de evangelies. In onderstaand boekje uit de reeks staat het verhaal van Matteüs centraal. Joop Smit koos enkele sleutelpassages uit om ons Jezus nog beter te leren kennen.

Het evangelie van Matteüs volgt Jezus van wieg tot graf, en dat respecteert de auteur, zij het minder volledig dan de evangelist. Smit slaagt erin dit eerste evangelie nog meer toegankelijk te maken voor de lezer. Dat de bergrede daarin belangrijk is, wordt ook hier duidelijk. Deze passage krijgt twee hoofdstukken toebedeeld. Jezus sprak de bergrede uit in het openbaar, en dat is niet enkel een kunst maar ook een kunde, weet de auteur. Een overtuiging voorstellen is één zaak, de toehoorder ervan overtuigen een andere. Toch zullen we het geheim van de bergrede nooit helemaal doorgronden, maar dat ze veel mensen veranderde is duidelijk.

Volgen in het boek nog enkele reisinstructies en worden de gelijkenissen als cryptische boodschappen over de geheimen van het koninkrijk van de hemel benaderd. Net als het evangelie van Matteüs heeft ook deze

